

268. Nem láthat bár

Nem lát - hat bár e föl - di szem, Jé -
zus, ti - éd va - gyok. Bár
ar - cod rejt - ve van ne - kem, Még -
is fe - lém ra - gyog.

2. Fülelem nem hallja hangodat, Mégis beszélsz velem, S boldogságot csupán az ad, Ha szódat figyelem.

3. Képed betölti lelkemet, Utam bármerre visz, És mindenütt kezéd vezet, Ha azt nem látom is.

4. Kimondani, mi vagy nekem, Ó, nincsen arra szó! Most hitből áll csak életem, S mégis mindez való.

5. De majd a fátyol szétszakad, Mely most még rejteget, Színről-színre látlak, magad, S fényedben élhetek.

Ford.: Vargha Gyuláné (1863–1947)